

Resumé

„Meditace a sen v díle českých mistrů počátku 20.století“

Svou podstatou a zaměřením se tato práce vztahuje především k osobním představám a meditacím umělců, objevujících svou duchovní cestu prostřednictvím umění.

Úvod této práce se vyjadřuje k obecné problematice duchovních proudů, které měly vliv na výtvarné umění a zejména pak pojednává o konkrétních skupinách a směrech, jakými je např. antroposofie, teosofie nebo rozenkruciánská filozofie, které přímo zasahují do dění na počátku století.

Vlastním předmětem mé práce je potom výběr z duchovní tvorby autorů Rudolfa Adámka a Františka Bílka, kteří jako jedni z mála sledují cestu křesťanské mystiky, jenž oba autory spojuje. Má práce chce ukázat způsob, jakým umělec přebírá duchovní poselství neviditelného světa, a jak jej prostřednictvím obrazu zhmotňuje. Pozorování nejvnitřnějších snů a tužeb mystikových má sloužit jako prostředek pro lepší pochopení díla i specifické symboliky, kterou jeden každý z těchto tvůrců používá. Neméně významnými jsou také jeho osobní vize.

Má práce chce doplnit některé významy symbolistního umění týkající se mystické tematiky a meditace jako prostředku k dosažení poznání, a přiřadit jej do co nejpřesnější souvislosti s konkrétním směrem, který tento proces nejvíce ovlivnil. Umělecká cesta a umělecké dílo je však primárním zdrojem, a to především v osobě Rudolfa Adámka, jenž dosud patří k umělcům, kteří jsou neprávem opomíjeni.